№ 74 (699) Rok IV. Warszawa, 3 kwietnia 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 3000 za wiersz nonparelu b) Instytucji i osób prywatnych 4700 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 7000 mk, d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 10000 mk. Ogłoszenie o koncesji 43000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 8000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 400 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7. Telefon Nr. 15 84.

Treść numeru 74-go.

Dział urzędowy

Ukazały się w druku №№ 31 i 32 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 marca 1923 roku zawierające treść następującą:

№ 31:

Pozycja 189. Ustawa z dnia 9-go marca 1823 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych,

Pozycja 190 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 marca 1923 roku o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym,

Pozycja 191. Rozporządzenie Rady Ministrówz dnia 16 marca 1923 roku w sprawie uzupełnienia przepisów o djetach i kosztach podróży służbowych, oraz podwyższenia djet należnych przy podróżach służbowych do Estonji, Finlandji i Łotwy,

Pozycja 192. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 marca 1923 roku w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej dekretu o obowiązku szkolnym na Ziemię Wileńską,

Pozycja 193. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 5-go marca 1923 r. o taryfie osobowej i bagażowej na kolejach normalnotorowych i szerokotorowych.

Pozycja 194. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 marca 1923 r. w przedmiocie pobierania od samorządu kosztów utrzymania policji państwowej,

Pozycja 195. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 marca 1923 roku w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923,

Pozycja 196. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1923 roku w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwienia w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron,

Pozycja 197. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21-go marca 1923 r. o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie,

Pozycja 198. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 marca 1923 r. o djetach sędziów przysięgłych i mężów zaufania w b. zaborze austrjackim,

Pozycja 199. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21-go marca 1923 r. o djetach dziennych i kosztach podróży ławników i sędziów niezawodowych przy Izbach karnych w województwach: poznańskiem i pomorskiem,

Pozycja 200. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21-go marca 1923 r. o odszkodowaniu ławników i sędziów niezawodowych w górnośląskiej części województwa śląskiego,

Pozycja 201. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 marc 1923 w przedmiocie utworzenia kas skarbowych we Lwowie i Krakowie, oraz w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 21 sierpnia 1922 r, o opłacie stemplowej od kart do gry,

Pozycja 202. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 23 marca 1923 roku w przedmiocie zmiany wysokości mnożników celnych normalnego i zniżonego,

Pozycja 203. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany należytości za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny,

Pozycja 204. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 marca 1923 r. w przedmiocie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych.

№ 32.

Pozycja 205. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 marca 1923 r. w przedmiocie podziału miejscowości na klasy dodatku drożyźnianego.

Pozycja 206. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22-go marca 1923 r. w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków drożyźnianych do zaopatrywania pieniężnego inwalidów wojennych i pozostałych po nich

Pozycja 207. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie statystyki strajków i lokautów w górno-śląskiej części Województwa Śląskiego.

Pozycja 208. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 marca 1923 r. o rozszerzeniu granic miasta Sierpca.

Pozycja 209. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26-go marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozycja 210. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26-go marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozycja 211. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26-go marca 1923 roku w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej

Pozycja 212. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27-go marca 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozycja 213. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27-go marca 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozycja 214. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27-go marca 1923 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Rozporządzenia Komisarza Rządu:

Okólnik Nr. 64.

Do wszystkich Komisarjatów Policji Państwowej m. st. Warszawy.

Wobec ujawnionych podczas prowadzenia policyjnych dochodzeń licznych wypadków udziału w rozmaitych nadużyciach i wykroczeniach dozorców domowych lub ich dzieci i domowników pozostających bez określonego zajęcia, polecam pp. Kierownikom Komisarjatów przed dopuszczeniem do pełnienia obowiązków nowo zaangażowanego przez właściciela domu dozorcy każdorazowo sprawdzać jego dotychczasowe prowadzenie się, rsp. karalność i zatwierdzać na stanowiskach dozorców tylko osoby o nieskazitelnej przeszłości.

Powyższe należy przestrzegać pilnie przez ścisłą kontrolę domów przez dzielnicowych-przodowników.

Fr. Anusz
Komisarz Rządu
na m. st. Warszawę.

Z Komisarjatu Rządu:

KONFISKATA.

Upatrując w treści artykułów p. t. „Z życia młodzieży robotniczej" zamieszczonych w № 12 z datą „30 marca 1923 r." czasopisma p. n. „Walka Robotnicza" cechy przestępstwa w art. 129 K. K. przewidzianego, — Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę, na zasadzie art. 27 cz. 1 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 Nr. 14 poz 186 obłożył w dniu 30 marca r. b. aresztem № 12 wyżej wymienionego czasopisma, przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tego numeru.

Kwesty.

W związku z pismem swoim z dnia 19-III r. b. Nr. 1049/V OS. Wydział Opieki Społecznej Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę komunikuje niniejszym, iż na prośbę Komitetu Opieki nad Inwalidami przesuwa termin kwesty na m-c październik tegoż roku, wobec czego kwesta w dn. 20 tym i 21-ym kwietnia r. b na rzecz wspomnianego Komitetu nie odbędzie się.

Dział nieurzędowy

Lokator w zarekwirowanem mieszkaniu i dotyczące orzeczenia.

(Ciąg dalszy).

Jak w poprzednim dziale opisano, osoba fizyczna czy prawna zostawała niejako narzucona właścicielowi domu czy lokatorowi, bez prawa veto, miała w pewnych warunkach prawo pierwszeństwa do określonego lokalu a właściciel potrzebnego dla urzędu państwowego lokalu, mógł być nawet usunięty do innego lokalu.

O losie zawartych co do danego lokalu umów decydowały przepisy art. 7 i 10 Ustawy, a ponadto dopuszczalne było nawet zajęcie sprzętów znajdujących się w zarekwirowanem mieszkaniu, jak to określał art 9 Ustawy, zaś usuwanie rzeczy niezajętych i zbędnych, odbywało się wedle przepisu zawartego w art. 14 Rozporządzenia.

Inaczej reguluje opisane powyżej kwestje obecnie obowiązująca Ustawa o dostarczaniu pomieszczeń z 4 kwietnia 1927 r. Dz. U. № 33 poz. 264.

Odrębność postanowień tej nowej Ustawy w danym zakresie polega tak na różnolitości „orzeczeń", które wywołują szereg skutków prawnych dla uprawnionego i obciążonego, —skutków różniących się znacznie od poprzednio opisanych jak i samej technice przydziału lokali.

Orzeczenia przewidziane powyższą Ustawą są następujące:

1) Tymczasowy nakaz rekwizycyjny, którego charakter i skutki prawne, określają: art. 9 pomienionej Ustawy oraz § 7 Rozporządzenia wykonawczego z 13 czerwca 1922 r. Dz. U. № 49 poz. 438.

2) orzeczenie o zajęciu, którego istotę wyjaśniają: art. 8 i 9 Ustawy, oraz §§ 7 i 8 Rozporządzenia wykonawczego.

Skutki prawne, wynikające z powyżej wymienionych aktów, zawiązują nić pomiędzy obciążonym, a gminą wzgl. Urzędem Mieszkaniowym, i wobec nieistnienia obecnie prawa podobnego, jak określał art. 10 Rozporządzenia wykonawczego do Ustawy listopadowej. nikt trzeci z tych dwu aktów żadnych praw nie nabywa.

Stosunek nawiązany pomiędzy tymi dwoma czynnikami jest —,wyjąwszy warunki określone w art. 7 i 15—trwały.

3) orzeczenie o przydzieleniu, o którego charakterze pouczają art. 11, 12, 13, 14 i o którem pod pewnym kątem widzenia nadmieniają art. 15, 16 i 24 Ustawy, a o którego formie i skutkach mówi również Rozporządzenie wykonawcze w §§ 9 i 10.

Skutki te jednak nie zadzierzgają trwałych (na cały przeciąg obowiązywania Ustawy) węzłów pomiędzy uprawnionym, a obciążonym, dowodem zaś na to jest przewidzenie takich aktów jak:

4) orzeczenie o wygaśnięciu praw osoby, która przestała pełnić funkcje uzasadniające przydzielenie lokalu, łącznie z orzeczeniem o usunięcie z zajętego lokalu w określonym terminie czasu, które wyjaśniają: art. 14 Ustawy i § 10 Rozp. wykonawczego.

5) orzeczenie o zwolnieniu z rekwizycji w myśl zasad wyrażonych w art. 15 Ustawy.

6) orzeczenie o opróżnieniu lokalu, pod warunkiem przewidzianym w ostatnim ustępie art. 15 Ustawy.

7) orzeczenie o usunięciu uciążliwego lokatora po myśli art. 16 Ustawy (wydawane jedynie przez urzędy rozjemcze lub władze sądowe).

8) orzeczenie o opróżnieniu pokoi hotelowych zgodnie z postanowieniami art. 24 Ustawy.

Dr. A. ZAWADZKI.

(D. c. n.)

Z Kasy Chorych.

Wykaz ambulatorjów:

1. Solec 93, telef. 221-38.
2. Sosnowa 4, tel. 198-79.
3. Żytnia 40, tel. 217-34.
4. Puławska 5, tel. 80-07.
5. Mławska 6|8, tel. 216-38
6. Grochów, Grochowska 143.
7. Kaskada Dolna, dom Hausera.

SPRAWOZDANIE

Urzędu Zdrowia Publiczn. Komisarjatu Rządu na m. stoł. Warszawę z działalności Pomocy Lekarskiej dla Urzędników Państwowych za rok 1922.

	I kwartał	II kwartał	III kwartał	IV kwartał	Razem w ciągu 1922 r.
POMOC LEKARSKA.					
Udzielono porad					
a) ambulatoryjnych	6 839	9.469	12.639	14.926	43.873
b) u chorego	895	855	942	1.958	4 630
Razem.	7.734	10.304	13.581	16.884	48.503
Wydano lekarstw z apteki państwowej	8.100	10.059	13 544	17,811	49·511
Wykonano analiz lekarskich na rachunek Urzędu Zdrowia	95	234	373	495	1.161
Dokonano prześwietlań i naświetlań promieni Roentgen'a					236
W szpitalach m. Warszawy Urzędnicy Państwowi przebyli dni szpitalnych					16.805
POMOC DENTYSTYCZNA.					
a) porad					8.860
b) zaplombowano zębów					1.458
c) wyrwano zębów					667

Uwaga: Pomoc Lekarską Urzędnicy Państwowi otrzymują na rachunek Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Drukarnia F. Szwejcera i S-ki, Senatorska [illegible] tel. [illegible]